

Ja pensaré un títol

CÍBNU I

Què són els blocs de VilaWeb? Com obrir el meu bloc Els Blocs Arxiu Ajuda

dilluns, 14 d'octubre de 2013

Accés de l'autor

Nom d'usuari

Clau

Envia

 Recorda'm

Últims 40 canvis

Iniciativa per Llíria

Compromís amb la Vila Vella de Llíria

Cucarella

Jesús M Tibau llegeix Dones d'aigua, hòmens de fang

Emigdi Subirats i Sebastià

Espriu transparent es presenta dimecres a Tortosa

AMPA de l'Escola Santa Anna de Castellvell del Camp

HORARIS ATENCIÓ AL PÚBLIC de l'IMMA BARRIACH

L'ombra de l'hegemó

Jordi Cañas admet que la manifestació del dissabte fou d'entre 6.000 i 30...

marginàlies

CANT DAVANT EL MUR (V)

Las al jaç

Max

Testenguaert

Chemtrails

A barlovent. Bloc de Roger Mira

Castoritzats

Gàlim

Estellés vos espera dissabte a l'Echegaray

ALBERT CORTES MONSERRAT

L'INFORME PISA TENIA RAÓ: EL 12 O HO CONFIRMA

Seleccions Catalanes

La Selecció Catalana de curses de muntanya aconsegueix el vuitè títol mu...

Oi?

Tres anotacions antigues sobre Max Cahner

Jordi Mayoral

Un Barça innovador i participatiu

Boira de Madrid.CAT

Pilar...

EUROTOPIA

Des Estellés a Martí i Pol

El Cop d'Ull

EL DEUTE ÉS L'ESCLAVITUD MODERNA

Generació...

Fotografia en grisos.

Fent camí

Aromes de mar

Ulisses20

Convidats al Txikiak Handi

ROCKVIU

Swing al parc

Literatura catalana moderna - Illes

Miquel Costa i Llobera i la narrativa insular

El monjo i la psicoanalista

Joan Grimalt | divendres, 20 de setembre de 2013 | 10:27h

Marie Balmay, *El monjo i la psicoanalista*.

Fragmenta: Bcn 2007, 2a ed. 2013. Trad. d'Andreu Trilla. 173 pp.

Original *Le moine et la psychanalyste*, Albin Michel: París 2005.

Lectura agradable, suggerent. L'inici promet tant, i la idea és tan bona, que el text només pot decebre, finalment. Qui seria capaç, avui, de fer un llibre complet i satisfactori, partint de la trobada intel·lectual, estètica i personal entre un monjo catòlic i una psicoanalista, jueva o no?

El tema de la judaïtat queda forçat, trobo. Poc creïble, i superficial. Innecessari. Amb Freud, Lacan i Jesús revisitats n'hi havia de sobres! Sobretot si tu no ets jueva. També fluïxeja el paper que l'autora concedeix al seu interlocutor: manso, submís, desdibuixat. No s'hauria de notar tant, que és ella qui ho posa tot en escena, al seu gust.

Tot i així, és refrescant la interpretació d'algun passatge de l'AT, i del NT, sobretot perquè, per una vegada, no es fa des de l'antireligió, sinó des d'un humanisme que, en el fons, és el lloc de trobada dels dos personatges.

La traducció té troballes, i en general un to natural que és rar: Bravo per Fragmenta, una vegada més, que respira criteri i qualitat per tot arreu. Llàstima aquesta mania personal –del traductor, suposo–, amb els signes d'exclamació i d'interrogació abans i després. *Cui bono?*

El que m'ha agradat més és la brillantor amb què a vegades es presenten les conclusions dels diàlegs entre la Bíblia i la tradició psicoanalítica. Algunes d'aquestes formulacions semblen destinades a convertir-se en lemes, o en epígrafs. D'altres m'han fet botar del llit, en arribar-hi.

A la p. 59, p.e., es parla del

desig bàsic dels humans de ser acollits i reconeguts; allò que potser podríem anomenar el desig de ser estimat. Encara que la ciència hagi cregut que s'oposava a la religió, de fet ella ha volgut també (i potser encara més radicalment que la mateixa religió) eradicar en els humans un desig infinit, el desig de ser. De *ser davant d'un altre i amb ell*.

A la p. 100 s'arriba al punt culminant del llibret, que és la trobada personal entre els dos protagonistes, més enllà de la ideologia, del credo estètic i religiós. Comentant una carta de la germana d'Arthur Rimbaud que narra els darrers dies del poeta, escriu la psicoanalista fictícia:

Ell [Rimbaud] busca *amb qui* creure [i no en *què* creure], creure sense cap cosa a creure que sigui expressable. Ella [la germana de R.] hi reconeix la seva pròpia fe: la prova del creure no és la seguretat que hi hagi alguna cosa per creure-la, sinó que és aquell "creure amb l'altre". Les nostres lògiques i retòriques queden desbordades. És ben boig! [*C'est bien fou!* És un disbarat!] I, amb tot, sento que és cert, amb una certesa que no pot aconseguir cap raonament, sinó una trobada. *Hi ha frases que resulten veritat perquè, al final de la frase, hi ha algú.*

La bitàcola de Xavier Diez

Post 1.000

tempus fugit
són quatre gats

Coc Ràpid
Independència, cal rebenar-ne les costures

SAVIESA DE GOS
UN FILM QUE ELS UNIONISTES HAN DE VEURE

SAMFAINA VALLESANA
UN NOBEL DE LA PAU QUE NO ENTENC

Jordi Pera
Felicitem-nos PP i C's avalen la independència

El Cau de l'Ós Bru
#TardorVermella

Coca de recapte
Cerimònia Rouco a Tarragona

Si la Independència l'han de fer els polítics siguem polítics: Unim-nos per declarar-la.

La Independència no és moneda de canvi ni objecte de pressió per forçar...

La Nació sencera. La llengua catalana. L'Estat Independent. La Constitució com la de l'Havana .. breu, clara, potent !

Anem a les Europees per Declarar LA INDEPENDÈNCIA CATALANA

La paella mecànica
El capitalisme més salvatge desafia Obama.

Castells de somnis
Artur Mas celebra la hispanitat a Tarragona el dia 13

BLOC per Riba-roja
MÓNICA OLTRA: "Si algú té raons econòmiques per independitzar-se som el..."

Pere Meroño
"Quinteto de Buenos Aires" (M. Vázquez Montalbán)

El Campanaret
Dietari del procés cap a l'estat propi. Setmana 56

UGTBARCELONA
Ara és l'hora, AVALOTS!!!

Notícies VilaWeb

Rajoy es compromet a publicar les balances fiscals el desembre
14/10/2013 14:49h

Pilar Rahola: 'Preparem-nos per a la suspensió de la Generalitat'
14/10/2013 06:00h

La denúncia del PSC diu que els atacants els van dir 'xarnegos'
14/10/2013 14:50h

S'ha mort Max Cahner, gran impulsor de la cultura catalana
14/10/2013 09:03h

'L'obsessió d'en Max Cahner ens farà lliures'
14/10/2013 10:13h

Arxiu

<<	Octubre 2013							>>
dl	dt	dc	dj	dv	ds	dg		
	1	2	3	4	5	6		
7	8	9	10	11	12	13		
14	15	16	17	18	19	20		
21	22	23	24	25	26	27		

On es manifesta la nostra condició d'éssers en relació, que pot passar fàcilment per sobre, si més no a nivell subconscient, de tota ideologia, de tota creença. Dissimulat sota la capa de la fraternitat, aquí apareix un atac a la religió i a la teologia convincent, de molta profunditat, i expressat bellament.

Convincent, també i encara més quan, dues pàgines més enllà, 102, s'ataca al seu torn la tradició psicoanalítica per la seva manca d'humanitat, des del mateix pressupòsit comunitari, fraternal:

El món tal com el descriu el mestre, com ho van ser Freud i Lacan, està desert de l'altre, és un país en què regna la malfiança. És el món de l'amo. Si hagués pogut abandonar la seva posició de mestre i creure en la trobada, hauria trobat lloc entre nosaltres. L'Evangeli sembla tenir raó, quan diu: 'No us feu anomenar mestres'.

I conclou, dos paràgrafs més enllà:

Si hi ha un déu que guï els éssers els uns cap als altres, si hi ha un déu en el cel de les nostres grans trobades, aquest m'interessa.

+ Versió per imprimir (format PDF)

+ Comentaris: 1

+ Afegir-hi un comentari

• ...

xicranda | diumenge, 22 de setembre de 2013 | 10:07h

Potser aquest poema de F.Garriga pot nodrir les frases en cursiva:

de mi a mi
quin llarg viatge!

que inútil sense un tu,
sense un nosaltres.

recull la llum si encara és clar.

[Respondre aquest comentari](#)

